

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی زوج درمانی به شیوه روانی - آموزشی و سیستم محور گروهی بر افزایش سازگاری زوج ها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای مشاوره، دوره 12، شماره 48 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

علیرضا بوستانی پور - دانشگاه خوارزمی

باقر ثنائی - دانشگاه خوارزمی

علی محمد نظری - دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

چکیده سازگاری زناشویی از جمله مفاهیمی است که نبود آن می تواند مقدمه بروز مشکلات زوجی و زناشویی شود. به همین منظور پژوهش حاضر بر آن است تا با مقایسه دو رویکردی که مدعی داشتن دیدگاه کل نگرانه و جزءنگرانه هستند، روش های مناسب را در حل مشکلات مربوط به ناسازگاری را مورد آزمایش قرار دهد. به این منظور، از بین ۷۲ زوج داوطلب، و ۵۴ زوج واجد ملاک های مورد نظر در پژوهش، ۲۴ زوج (۴۸ نفر)، به صورت تصادفی ساده و با روش قرعه کشی انتخاب شدند، و در سه گروه ۸ زوجی (۱۶ نفر)، هر گروه متشکل از ۸ زن و ۸ مرد، که به صورت داوطلبانه برای شرکت در پژوهش اعلام آمادگی کرده بودند، در قالب سه گروه، سازمان دهی شدند. به صورت تصادفی، یک گروه برای اجرای متغیر آزمایشی درمان روانی-آموزشی، یک گروه برای متغیر آزمایشی درمان سیستم محور، و یک گروه هم به عنوان گروه کنترل انتخاب شدند. پس از اجرای ۱۰ جلسه درمان روانی - آموزشی و ۱۲ جلسه درمان سیستم محور، بر اثر افت گروه ها، ۲ زوج از گروه روانی - آموزشی و ۱ زوج از گروه سیستم محور، از هر گروه ۶ زوج (۶ زن و ۶ مرد، در مجموع ۱۲ نفر) به عنوان نمونه نهایی، از لحاظ میزان سازگاری، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل نشان دهنده آن است که رویکردهای روانی - آموزشی و سیستم محور در مورد سازگاری زناشویی تفاوت را در مقایسه با گروه کنترل نشان ندادند. در مورد مولفه های سازگاری نیز، به جز در مورد همسانی زوجی و ابراز محبت، همین نتیجه به دست آمد.

کلمات کلیدی:

Keywords: Marital Adjustment, Marital Cohesion, Systems-Centered Therapy, Psycho-Education

کلیدواژه ها: رویکرد روانی - آموزشی، درمان سیستم - محور، سازگاری زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213179>

